

Arrest

nr. 179 547 van 15 december 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat J. GROUWELS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Iraakse staatsburger van Koerdische origine. U bent een soennitische moslima, en u woonde in het dorp Bardiya, district Telafar in de provincie Nineveh. Uw echtgenoot, K.R.A.O. (CGVS ref. X en OV nr. X), was actief als peshmerga en u was huisvrouw. U hebt drie minderjarige kinderen: K.M.R.A., geboren op 18 mei 2008, K.D.R.A., geboren op 10 mei 2009 en K.A.R.A., geboren op 28 februari 2011.

U verklaarde dat u wegvluchtte uit Bardiya, toen IS oprukte in de regio, zoals alle anderen uit uw dorp. Op drie of vier augustus 2014 verliet u Bardiya en begaf u zich, samen met uw echtgenoot en uw

kinderen, naar Zakho, provincie Dohuk. U verklaarde dat u Irak verlaten hebt, omdat u vreesde voor het leven van uw man, namelijk dat hij gewond zou raken, net zoals uw schoonvader of zou sneuvelen. U stelde dat u in Zakho geen problemen kende. In eerste instantie wou u Irak niet verlaten, maar omdat uw echtgenoot daartoe besloten had, diende u met hem mee te gaan. Op 7 augustus 2015 verliet u Irak, samen met uw echtgenoot en uw kinderen. U reisde via ondermeer Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Oostenrijk en Duitsland door naar België. Op 14 oktober 2015 kwam u aan in België en u diende diezelfde dag een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw identiteit-en of vluchtrelaas legde u volgende documenten voor: uw origineel paspoort, afgeleverd te Dohuk op 26 juni 2011; uw originele identiteitskaart, afgeleverd te Zummar op 10 juni 2012; de originele identiteitskaarten van uw kinderen, afgeleverd op 19 juli 2013 te Zummar; en de originele paspoorten van uw kinderen, afgeleverd op 4 augustus 2015 te Dohuk.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich volledig baseert op de vluchtmotieven van uw man (CGVS pg 8). U haalde geen redenen aan waaruit blijkt dat u ook een persoonlijke vrees koestert, los van uw echtgenoot. U stelde zelfs dat u Irak eigenlijk niet wilde verlaten en dat uw familie wou dat u in Irak bleef, maar dat u uw echtgenoot diende te volgen (CGVS pg 8). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot K.R.A.O. (CGVS ref. 1529432 en OV nr. 8143717), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen werd, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot genomen werd, wordt verwezen naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verlaten hebt om diverse redenen, namelijk vanwege de veiligheidssituatie, de bedreigingen die uw familie kreeg, en uw financiële situatie. Na een grondige analyse van uw asielmotieven, uw verklaringen tijdens het gehoor en de verklaringen van uw echtgenote, is het CGVS van mening dat u over een intern vluchtalternatief beschikt. Uit artikel 45/5, §3 volgt dat er geen nood is aan internationale bescherming, indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land van herkomst verblijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

U verklaarde dat u uw dorp Bardiya, gelegen in het subdistrict Zummar, district Telafar in de provincie Nineveh verliet op 3 augustus 2014 nadat IS oprukte in uw regio. Het CGVS betwist niet dat het mogelijk lijkt dat u en uw familie persoonlijk gevisseerd zouden kunnen worden door IS, op basis van jullie Koerdische origine en het feit dat u en uw vader tot de peshmerga behoorden. Het CGVS erkent eveneens dat uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak, blijkt dat er in de provincie Nineveh een reëel risico bestaat op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in art. 48/4§2, C van de Vreemdelingenwet. In uw geval is het CGVS evenwel van oordeel dat u zich aan vervolging in de zin van Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade, kan onttrekken, indien u zich buiten uw regio van herkomst vestigt, wat u gedurende het jaar voorafgaand aan uw vertrek uit Irak reeds gedaan hebt.

U vluchtte na de inval van IS in uw streek meteen naar Zakho, provincie Dohuk. U verbleef een jaar in Zakho, tot u uiteindelijk op 7 augustus 2015 Irak verliet. U kon niet aannemelijk maken dat u Zakho ontvlucht bent, omdat u er een risico liep op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade. Uw verklaringen over het sms'je dat uw vader ontving op zijn gsm, nadat hij gewond raakte bij de gevechten met IS, waren vaag en niet overtuigend. Zo wist u niet wanneer het bericht verzonden was naar uw vader (CGVS pg 15). U stelde dat het bericht kwam enkele dagen nadat uw vader gewond raakte. Vervolgens vertelde u dat uw vader zijn gsm niet aangelegd heeft, gedurende de maand dat hij in het ziekenhuis in Batma verzorgd werd, en ook niet in de maand die daarop volgde toen hij thuis in Zakho herstelde van zijn verwondingen. Nadat er ongeveer twee maanden verstreken waren sinds dat uw vader gewond raakte, zette u zijn gsm aan en zag u het bericht. Toen u gevraagd werd te verduidelijken wanneer het bericht dan verzonden was, zei u dat het mogelijk was dat het bericht al lang verstuurd was en dat u het pas later zag, maar dat u de datum van verzending niet kende (CGVS pg 15). Het is bevreemdend dat u niet weet wanneer het dreigbericht verzonden werd, aangezien het hier gaat over een bericht dat u persoonlijk las op de gsm van uw vader. Bovendien vormt het bericht het enige vervolgingsfeit dat u aanhaalde sinds uw vlucht naar Zakho. De geloofwaardigheid van uw verklaringen over de recente bedreiging jegens uw familie, worden verder ondermijnd, doordat u niet weet of er na het sms'je, nog iets gebeurd is. U antwoordde dat u dat niet wist, dat u niets gehoord had van uw ouders, dat er misschien iets kon gebeurd zijn, maar dat u niet op

de hoogte was (CGVS pg 14). Indien u werkelijk Zakho ontvlucht zou zijn uit angst voor deze bedreiging, mag van u verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn en meer interesse zou tonen in de problemen van uw familie. Dit zeker gelet op het feit dat u een goede relatie onderhield met uw vader, jullie werkten immers samen bij de peshmerga en toen hij gewond raakte bleef u voortdurend bij hem in het ziekenhuis (CGVS pg 6 en 7), en het feit dat u ook vanuit België regelmatig contact onderhoudt met uw familie in Zakho (CGVS pg 5). Ten slotte wordt uw geloofwaardigheid ondermijnd, doordat uw echtgenote Zozan Abdulrahman Omar, Omar (CGVS ref. 1529432B en OV nr. 8.143.717), niet op de hoogte was van deze bedreiging. Op de vraag of jullie in Zakho problemen hadden, zei uw echtgenote dat dit niet het geval was (CGVS 1529432B, pg 7) en dat er niets meer gebeurde. Toen hier nogmaals naar gevraagd werd, antwoordde uw echtgenote dat u misschien bedreigingen kreeg, maar dat ze het eigenlijk niet wist (CGVS 1529432B, pg 8). Gelet op al deze vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat IS jullie familie actueel zou viseren, omdat uw vader kolonel was bij de peshmerga en dat u nog gevaar zou lopen, zelfs buiten het gebied dat IS controleert.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden mag van u verwacht worden dat u zich als etnische Koerd opnieuw in de Koerdische Autonome Regio in Irak (Kurdistan Region of Iraq, KRI), meerbepaald in Zakho, vestigt met uw gezin en dit omwille van meerdere redenen:

Uit uw verklaringen blijkt dat u over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt in Zakho. Uw ouders en uw broer Karzan verblijven momenteel in Zakho (CGVS pg 4). Uw echtgenote is afkomstig uit Zakho. Zij groeide er op en woonde er tot 2007, toen jullie huwden. (CGVS 1529432B pg 3). De ouders van uw echtgenote wonen nog steeds in Zakho, alsook haar zes zussen en zes broers (CGVS 1529432B pg 4).

Uit uw origineel paspoort en de paspoorten van uw echtgenote en kinderen blijkt dat u zonder problemen officiële documenten kon verkrijgen in Dohuk, en dit zowel enkele jaren geleden, toen u een paspoort aanvraag voor u zelf en uw echtgenote als recent, toen u paspoorten aanvraag voor uw kinderen (stukken 14-16 groene map, paspoorten voor de drie kinderen, afgeleverd op 4 augustus 2015 te Dohuk). Er werd ook vastgesteld dat u zonder problemen van Nineveh naar Zakho kon reizen. Uw echtgenote verklaarde dat jullie makkelijk toelating kregen om jullie naar Zakho te begeven (CGVS 152943B pg 6). De verschillende stempels aanwezig in uw paspoort tonen aan dat u op legale wijze de KRI kon in- en uitreizen in de voorbije jaren. Het feit dat u officiële documenten kon verkrijgen in Dohuk en het feit dat u vlot toelating kreeg om de KRI binnen te reizen, laat toe te stellen dat u bij een terugkeer naar de KRI opnieuw toelating zal kunnen krijgen van de Koerdische autoriteiten om de KRI binnen te reizen en u er te vestigen. In elk geval is er geen enkele indicatie, dat dit niet zo zou zijn.

Er dient eveneens opgemerkt te worden dat u, als jongeman van negenentwintig jaar, in staat bent om in uw levensonderhoud en dat van uw gezin te voorzien. U verklaarde dat u niet meer gewerkt hebt, nadat uw vader gewond raakte en dat u niet meer terugkeerde naar de peshmerga (CGVS pg 7). Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt echter dat u wel nog gewerkt hebt. In de eerste maanden nadat u in Zakho ging wonen, bleef u bij uw vader in het ziekenhuis en tijdens zijn revalidatie nadien stond u ook uw vader bij, daarna werkte u nog een vijftal maanden als taxichauffeur (CGVS 1529432B pg 5 en 9). U verkocht het goudwerk van uw echtgenote en uw vee en met de opbrengst kocht u een wagen (CGVS 1529432B pg 8). Uw echtgenote verklaarde ook dat u nog een loon kreeg als peshmerga om de drie maanden. Uit niets blijkt dat u bij een terugkeer naar de KRI, niet meer in staat zou zijn om werk te vinden en in uw onderhoud en dat van uw gezin te voorzien.

Daarnaast kon uw argument dat de kinderen niet naar school konden in Irak, niet overtuigen. U bracht geen concrete elementen aan, waaruit blijkt dat uw kinderen niet naar school zouden kunnen gaan in Zakho. U vertelde dat u Irak verlaten hebt, omdat u een betere toekomst voor uw kinderen wilde. Uw kinderen zouden in Irak niet de kans gehad hebben om naar school te gaan, omdat het niet veilig was (CGVS pg 13). Uw echtgenote bevestigde dat het in Bardiya niet veilig was voor de kinderen om naar school te gaan en dat de kinderen niet naar school gingen in Zakho, maar voegde er aan toe dat de kinderen niet ingeschreven werden in een school in Zakho, omdat u dan al aan het vertrek begon te denken. Ze stelde dat de kinderen naar school zouden kunnen gaan in Zakho, omdat het er veilig is (CGVS 1529432B pg 8).

Ten slotte wordt het voor u perfect haalbaar geacht om geschikte huisvesting te vinden in de KRI, aangezien u er voor uw vertrek naar België een woning huurde, die u vlot via via gevonden had (CGVS 1529432B pg 9).

Het geheel van deze vaststellingen tonen aan dat u, gelet op uw persoonlijke situatie, over een redelijk intern vluchtalternatief beschikt, waardoor er geen nood is aan internationale bescherming.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Kurdistan Region of Iraq (KRI) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde

informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verworven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De IS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Tamim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak. Het terreurgeweld in KRI-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vonden de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KRI-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 243.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRI-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRI-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen KRI en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw origineel paspoort, afgeleverd te Dohuk op 15 juni 2011; uw originele identiteitskaart, afgeleverd te Zummar op 10 juni 2012 en een kopie van een brief van uw dorpsverantwoordelijke, opgesteld op 7 december 2015, tonen uw identiteit, nationaliteit en herkomst uit Nineveh aan, die hier niet ter discussie staan. Er dient wel opgemerkt te worden dat aan de verklaring van de dorpsverantwoordelijk geen bewijswaarde kan gehecht worden. Deze verantwoordelijke stelt immers op 7 december 2015 een verklaring op dat u inwoner van het dorp Bardiya bent, terwijl u toen al meer dan een jaar het dorp verlaten had. Dit document werd bovendien opgesteld op uw aanvraag (CGVS pg 12), en vertoont zodoende een puur gesolliciteerd karakter. Het kon ook niet overtuigen dat u meende dat het een origineel document betreft, aangezien duidelijk te zien is dat het om een foto gaat van het document. U wist niet waar het origineel was en hebt er uw vader niet om gevraagd, terwijl het uw vader was die u de foto van het document bezorgde (CGVS pg 12). Deze vaststellingen roepen vragen op, omtrent de authenticiteit van deze verklaring, die onmogelijk nagegaan kon worden, omdat u enkel een kopie voorlegde. De foto's die u voorlegde, waarop u en uw

vader als peshmerga strijder te zien zijn en de foto's van de verwondingen van uw vader, tonen enkel aan dat u en uw vader actief waren bij de peshmerga en dat uw vader op een gegeven moment gewond was, wat in deze beslissing niet wordt betwist."

De door u voorgelegde documenten, namelijk uw origineel paspoort, afgeleverd te Dohuk op 26 juni 2011; uw originele identiteitskaart, afgeleverd te Zummar op 10 juni 2012; de originele identiteitskaarten van uw kinderen, afgeleverd op 19 juli 2013 te Zummar; en de paspoorten van uw kinderen, afgeleverd op 4 augustus 2015 te Dohuk, tonen enkel uw identiteit, nationaliteit en herkomst aan en die van de kinderen, die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 en volgende van het Internationaal Verdrag over de Rechten van het Kind (hierna: Kinderrechtenverdrag) en van artikel 48/5, § 3 en 4 en 57/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster stelt dat zij conform artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet toegang moet hebben tot bescherming, op een veilige en wettige manier moet kunnen reizen naar en zich toegang verschaffen tot dat deel van het land en dat er redelijkerwijze moet kunnen worden verwacht dat zij er zich vestigt. Zij meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) zich niet op de meest recente informatie heeft gebaseerd en verwijst dienaangaande naar een arrest van de Raad. Zij stelt dat er aanwijzingen zijn dat het gebied niet langer veilig is gelet op de luchtaanvallen door het Turkse leger in Noord-Irak, die het CGVS zelf aanhaalt in de bestreden beslissing maar "relatieveert" op een ongenueanceerde en ongemotiveerde wijze. Volgens verzoekster blijkt dat er wel degelijk bijkomende risico's zijn sedert de wapenstilstand voor haar en haar familie en dat de veiligheid niet kan worden gegarandeerd. De beslissing van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat de Koerdische Autonome Regio in Irak een intern vestigingsalternatief uitmaakt, dateert van 3 april 2014, terwijl UNHCR op 27 oktober 2014 nieuwe richtlijnen heeft uitgebracht voor Irak waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat het om humanitaire redenen niet opportuun is om een intern vestigingsalternatief toe te passen aangezien alle delen van het land zijn aangetast, aldus verzoekster. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie leidt verzoekster tevens af dat er in Koerdistan sprake is van aanzienlijke sociale onrust tegen het corrupte optreden van de heersende partijen, de tekortschietende basisvoorzieningen en de vertragingen in de uitbetalingen door de overheid. Zij wijst erop dat dit een belangrijke reden vormt voor het vertrek van haar en haar familie aangezien zij geen financiële middelen meer hadden en niet langer bij aanverwanten konden verblijven gelet op de vertragingen in de uitbetalingen "*waar eenieder in Koerdistan mee kampt*". Voorts meent verzoekster dat uit recente berichtgeving blijkt dat IS terrein wint in Noord-Irak en regelmatig aanvallen inzet tegen Koerdische strijders, alsook dat ook de Turkse luchtaanvallen nog steeds plaatsvinden. Zij meent dan ook dat de situatie aan het verslechteren is en dat de peshmerga het steeds moeilijker krijgen om stand te houden tegen IS in Noord-Irak. "*Wellicht zal van verzoekster worden verwacht dat hij zich terug aansluit bij de troepen en zijn leven riskeert.*"

Vervolgens wijst verzoekster erop dat bewijslast inzake een intern vestigingsalternatief op het CGVS ligt en, onder verwijzing naar informatie op de website van het CGVS, dat, hoewel gevraagd werd naar de levensomstandigheden, op geen enkel moment met haar werd gesproken over het vermeende intern vestigingsalternatief.

Verder meent verzoekster dat geen rekening werd gehouden met haar specifieke situatie en wijst zij erop dat haar gezin de vestiging in Zakho reeds een kans heeft gegeven maar dat de situatie er onhoudbaar was. Het gezin kampt met financiële problemen en was, teneinde op de vlucht te gaan, genoodzaakt om alle bezittingen te verkopen, waardoor het nu geen financiële middelen meer heeft. Uit de landeninformatie in het administratief dossier leidt verzoekster af dat het zeer moeilijk is om werk te

vinden en dat er sociale onrust heerst door de humanitaire situatie in Zakho omwille van de aanwezigheid van zovele ontheemden. Zij wijst er tevens op dat haar echtgenoot niet enkel in zijn eigen onderhoud dient te voorzien, maar ook in dat van zijn echtgenote en zijn kinderen. Verder wijst verzoekster erop dat er rekening mee moet worden gehouden dat het gezin uit vijf personen, *“waarvan drie minderjarige kinderen die hier in veiligheid zijn en die het recht hebben op een kind waardige jeugd, een goede opvoeding, een goede scholing en dergelijke . Dit aspect komt niet terug in de motivering van het CGVS dewelke op dat vlak zeer beperkt en kort door de bocht is. De beslissing druist geheel in tegen de rechten van de 3 betrokken kinderen, in die zin dat de belangen van de kinderen op geen enkele wijze terugkomen in de beslissing, laat staan dat er voorrang aan gegeven wordt (art. 3 IVRVK). Aan kinderen die betrokken raken in gewapende conflicten, zoals van toepassing binnen de gehele regio Irak dient bijzondere bescherming te worden verleend (art. 8 IVRVK)”*

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst naar de proceduregids van UNHCR alsook naar een nota over de bewijslast van UNHCR. Zij stelt dat het CGVS de verklaringen van haar echtgenoot over zijn dienst bij de peshmerga, over zijn verblijf in Zakho en over de noodzaak om zijn vorige dorp te ontvluchten geloofwaardig acht en dat enkel het aspect over de ontvangen bedreigingen in twijfel wordt getrokken. *“Het is onaanvaardbaar dat in het kader van een geheel geloofwaardig asielaanvraag met afdoende elementen om te besluiten dat de verklaringen omtrent het SMSje wel degelijk waar kunnen zijn juist het aspect omtrent de actuele bedreigingen door IS als ongeloofwaardig worden bestempeld op ongemotiveerde wijze. Het verhaal van de echtgenoot van verzoekster omtrent de bedreigingen kadert op consistente wijze in de elementen die door het CGVS wel voor waar werden aangenomen en in het kader van de algemene situatie en de opkomst van IS ook in Zakho.”*

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift richtlijnen van UNHCR (stuk 3), informatie van de website van het CGVS over het intern vestigingsalternatief (stuk 4), enkele bladzijden uit de proceduregids van UNHCR (stuk 5), een nota van UNHCR over de bewijslast bij asielaanvragen (stuk 6), het gehoorverslag (stuk 7) en een aantal internetartikels (stuk 8).

Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de volgende stukken: de COI Focus *“Irak. De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio”* van 18 mei 2016 (bijlage 1), een rapport van de Deense Immigratiedienst van april 2016 (bijlage 2) en een rapport van *Migrationsverket* van 12 juni 2015 (bijlage 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Verzoekster voert aan dat haar echtgenoot en haar schoonvader actief waren bij de peshmarga waardoor zij bedreigd werden door zowel aanhangers van het vroegere regime van Saddam Hoessein als IS-strijders, waardoor haar schoonvader gewond raakte en zij met hun familie naar Zakho vluchtten. Na het herstel van haar schoonvader ontving deze op zijn GSM een sms met bedreigingen, waarop verzoekster samen met haar echtgenoot en drie kinderen naar België vluchtte. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat zij over een intern vestigingsalternatief beschikt in Zakho conform artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat de bepalingen van de ingeroepen artikelen van het Kinderrechtenverdrag wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen oplegt. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd.

Verzoekster beroept zich verder op dezelfde feiten en middelen als deze die werden ontwikkeld door haar echtgenoot, wiens dossier gekend is bij de Raad onder nummer 190.934. Inzake verzoeksters echtgenoot werd in arrest nr. 179 546 van 15 december 2016 geoordeeld als volgt:

“Vooreerst dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Zakho, provincie Dohuk te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

In de bestreden beslissing wordt er terecht op gewezen dat verzoeker reeds een jaar vóór zijn vertrek naar België in Zakho heeft verbleven en dit zonder dat hij er (aannemelijke) problemen kende. Het enige incident dat verzoeker aanvoert na zijn verhuis naar Zakho is een bedreigende sms die zijn vader zou hebben ontvangen. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing evenwel terecht gesteld als volgt:

“Uw verklaringen over het sms’je dat uw vader ontving op zijn gsm, nadat hij gewond raakte bij de gevechten met IS, waren vaag en niet overtuigend. Zo wist u niet wanneer het bericht verzonden was naar uw vader (CGVS pg 15). U stelde dat het bericht kwam enkele dagen nadat uw vader gewond raakte. Vervolgens vertelde u dat uw vader zijn gsm niet aangelegd heeft, gedurende de maand dat hij in het ziekenhuis in Batma verzorgd werd, en ook niet in de maand die daarop volgde toen hij thuis in Zakho herstelde van zijn verwondingen. Nadat er ongeveer twee maanden verstreken waren sinds dat uw vader gewond raakte, zette u zijn gsm aan en zag u het bericht. Toen u gevraagd werd te verduidelijken wanneer het bericht dan verzonden was, zei u dat het mogelijk was dat het bericht al lang verstuurd was en dat u het pas later zag, maar dat u de datum van verzending niet kende (CGVS pg 15). Het is bevreemdend dat u niet weet wanneer het dreigbericht verzonden werd, aangezien het hier gaat over een bericht dat u persoonlijk las op de gsm van uw vader. Bovendien vormt het bericht het enige vervolgingsfeit dat u aanhaalde sinds uw vlucht naar Zakho. De geloofwaardigheid van uw verklaringen over de recente bedreiging jegens uw familie, worden verder ondermijnd, doordat u niet weet of er na het sms’je, nog iets gebeurd is. U antwoordde dat u dat niet wist, dat u niets gehoord had van uw ouders, dat er misschien iets kon gebeurd zijn, maar dat u niet op de hoogte was (CGVS pg 14). Indien u werkelijk Zakho ontvlucht zou zijn uit angst voor deze bedreiging, mag van u verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn en meer interesse zou tonen in de problemen van uw familie. Dit zeker gelet op het feit dat u een goede relatie onderhield met uw vader, jullie werkten immers samen bij de peshmerga en toen hij gewond raakte bleef u voortdurend bij hem in het ziekenhuis (CGVS pg 6 en 7), en het feit dat u ook vanuit België regelmatig contact onderhoudt met uw familie in Zakho (CGVS pg 5). Ten slotte wordt uw geloofwaardigheid ondermijnd, doordat uw echtgenote Z.A.O.,O. (CGVS ref. 1529432B en OV nr. 8.143.717), niet op de hoogte was van deze bedreiging. Op de vraag of jullie in Zakho problemen hadden, zei uw echtgenote dat dit niet het geval was (CGVS 1529432B, pg 7) en dat er niets meer gebeurde. Toen hier nogmaals naar gevraagd werd, antwoordde uw echtgenote dat u misschien bedreigingen kreeg, maar dat ze het eigenlijk niet wist (CGVS 1529432B, pg 8).”

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze pertinente motivering, behalve de blote bewering dat de bedreiging met het smsje kadert binnen de elementen die door het CGVS wel geloofwaardig worden geacht alsook binnen de algemene situatie en de opkomst van IS, hetgeen in feite niet meer is dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder deze gevolgtrekkingen in concreto te trachten te weerleggen, hetgeen bezwaarlijk kan worden aanzien als een dienstig verweer. Bijgevolg worden de hiervoor geciteerde motieven door de Raad tot de zijne gemaakt. Aldus zijn er in casu geen elementen voorhanden waaruit kan blijken dat verzoeker of zijn gezin in Zakho een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Betreffende verzoekers persoonlijke omstandigheden wordt verder terecht gesteld als volgt in de bestreden beslissing:

“Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden mag van u verwacht worden dat u zich als etnische Koerd opnieuw in de Koerdische Autonome Regio in Irak (Kurdistan Region of Iraq, KRI), meerbepaald in Zakho, vestigt met uw gezin en dit omwille van meerdere redenen:

Uit uw verklaringen blijkt dat u over een uitgebreid familiaal netwerk beschikt in Zakho. Uw ouders en uw broer Karzan verblijven momenteel in Zakho (CGVS pg 4). Uw echtgenote is afkomstig uit Zakho. Zij groeide er op en woonde er tot 2007, toen jullie huwden. (CGVS 1529432B pg 3). De ouders van uw echtgenote wonen nog steeds in Zakho, alsook haar zes zussen en zes broers (CGVS 1529432B pg 4).

Uit uw origineel paspoort en de paspoorten van uw echtgenote en kinderen blijkt dat u zonder problemen officiële documenten kon verkrijgen in Dohuk, en dit zowel enkele jaren geleden, toen u een paspoort aanvraag voor u zelf en uw echtgenote als recent, toen u paspoorten aanvraag voor uw kinderen (stukken 14-16 groene map, paspoorten voor de drie kinderen, afgeleverd op 4 augustus 2015 te Dohuk). Er werd ook vastgesteld dat u zonder problemen van Nineveh naar Zakho kon reizen. Uw echtgenote verklaarde dat jullie makkelijk toelating kregen om jullie naar Zakho te begeven (CGVS 152943B pg 6). De verschillende stempels aanwezig in uw paspoort tonen aan dat u op legale wijze de KRI kon in- en uitreizen in de voorbije jaren. Het feit dat u officiële documenten kon verkrijgen in Dohuk en het feit dat u vlot toelating kreeg om de KRI binnen te reizen, laat toe te stellen dat u bij een terugkeer naar de KRI opnieuw toelating zal kunnen krijgen van de Koerdische autoriteiten om de KRI binnen te reizen en u er te vestigen. In elk geval is er geen enkele indicatie, dat dit niet zo zou zijn.

Er dient eveneens opgemerkt te worden dat u, als jongeman van negenentwintig jaar, in staat bent om in uw levensonderhoud en dat van uw gezin te voorzien. U verklaarde dat u niet meer gewerkt hebt, nadat uw vader gewond raakte en dat u niet meer terugkeerde naar de peshmerga (CGVS pg 7). Uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt echter dat u wel nog gewerkt hebt. In de eerste maanden nadat u in Zakho ging wonen, bleef u bij uw vader in het ziekenhuis en tijdens zijn revalidatie nadien stond u ook uw vader bij, daarna werkte u nog een vijftal maanden als taxichauffeur (CGVS 1529432B pg 5 en 9). U verkocht het goudwerk van uw echtgenote en uw vee en met de opbrengst kocht u een wagen (CGVS 1529432B pg 8). Uw echtgenote verklaarde ook dat u nog een loon kreeg als peshmerga om de drie maanden. Uit niets blijkt dat u bij een terugkeer naar de KRI, niet meer in staat zou zijn om werk te vinden en in uw onderhoud en dat van uw gezin te voorzien.

Daarnaast kon uw argument dat de kinderen niet naar school konden in Irak, niet overtuigen. U bracht geen concrete elementen aan, waaruit blijkt dat uw kinderen niet naar school zouden kunnen gaan in Zakho. U vertelde dat u Irak verlaten hebt, omdat u een betere toekomst voor uw kinderen wilde. Uw kinderen zouden in Irak niet de kans gehad hebben om naar school te gaan, omdat het niet veilig was (CGVS pg 13). Uw echtgenote bevestigde dat het in Bardiya niet veilig was voor de kinderen om naar school te gaan en dat de kinderen niet naar school gingen in Zakho, maar voegde er aan toe dat de kinderen niet ingeschreven werden in een school in Zakho, omdat u dan al aan het vertrek begon te denken. Ze stelde dat de kinderen naar school zouden kunnen gaan in Zakho, omdat het er veilig is (CGVS 1529432B pg 8).

Ten slotte wordt het voor u perfect haalbaar geacht om geschikte huisvesting te vinden in de KRI, aangezien u er voor uw vertrek naar België een woning huurde, die u vlot via via gevonden had (CGVS 1529432B pg 9).”

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat er in de Koerdische Autonome Regio (hierna: KAR) sprake is van sociale onlusten en vertragingen in de uitbetalingen door de overheid waardoor hij en zijn gezin niet over financiële middelen beschikken en zij niet kunnen rekenen op steun van aanverwanten. Uit de hiervoor geciteerde motieven blijkt evenwel dat verzoeker en zijn gezin in Zakho over een familiaal netwerk beschikten, dat hij er kon werken en een loon ontving van de peshmerga en dat hij er in huisvesting kon voorzien. Het loutere feit dat er sprake is van sociale onlusten doet hieraan geen afbreuk en verder betekent een vertraging in de uitbetalingen door de overheid op zich geenszins dat verzoeker of zijn aanverwanten financieel onvermogen zouden zijn geworden. De aanwezigheid van vele vluchtelingen en intern ontheemden heeft geleid tot verhoogde veiligheidsmaatregelen (zie infra) maar heeft verder geen impact op de veiligheidssituatie. Verzoeker toont verder niet in concreto aan dat deze influx van vluchtelingen en intern ontheemden voor hem en zijn aanverwanten persoonlijk een negatieve impact zou hebben. Bijgevolg worden de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing door de Raad tot de zijne gemaakt. Bovendien kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de zoon van een kolonel bij de peshmerga die gewond raakte bij de strijd tegen IS, op een voldoende mate van respect kan rekenen, hetgeen een bijkomende positieve indicatie is voor de mogelijkheid van verzoeker om in het onderhoud van hem en zijn gezin te voorzien.

Wat betreft de veiligheidssituatie in de KAR wijst verzoeker er in onderhavig verzoekschrift op dat de informatie waarop het CGVS zich baseerde, niet voldoende recent is, dat er luchtaanvallen plaatsvinden

door Turkije tegen de PKK in Noord-Irak, dat er sociale onrust heerst, dat UNHCR om humanitaire redenen een intern vestigingsalternatief niet opportuun acht omdat alle delen van Irak zijn aangetast door het geweld en dat de peshmerga het steeds moeilijker krijgen om stand te houden tegen IS in Noord-Irak. Vooreerst dient vastgesteld dat verweerder aan zijn nota met opmerkingen twee recente rapporten en een update van de aan het administratief dossier toegevoegde informatie toevoegt (bijlagen 1-3) waaruit blijkt dat de analyse van de veiligheidssituatie in de KAR in de bestreden beslissing nog steeds accuraat en actueel is. De luchtaanvallen van Turkije op de PKK in Noord-Irak hebben slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers tot gevolg en berokkenen voornamelijk materiële schade aan landbouwgronden en huizen in enkele dorpen aan de grens met Turkije, wat geenszins kan worden aanzien als een situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont ook niet aan dat deze luchtaanvallen ook in Zakho burgerslachtoffers maken. Betreffende de sociale onrust dient, naast hetgeen hieromtrent hoger reeds werd opgemerkt, vastgesteld dat hieruit evenmin een situatie kan worden afgeleid die kan worden gelijkgesteld met een situatie van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet. Verder blijkt uit de analyse van de veiligheidssituatie in de KAR (zie infra) dat er in deze regio geen sprake is van het geweld dat in de andere delen van Irak woedt, zodat de (niet-bindende) richtlijnen van UNHCR over het intern vestigingsalternatief (verzoekschrift, stuk 3) er niet aan in de weg staan dat in casu toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief. Gezien het voorgaande stelt verweerder in zijn nota met opmerkingen terecht als volgt:

“Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt. Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering.

Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijkt zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit de twee aan huidige verweernota toegevoegde rapporten en de update die verweerder bijbracht inzake de veiligheidssituatie blijkt dat voormelde motivering gehandhaafd blijft. De verwijzing door verzoeker naar slachtoffers ingevolge de Turkse aanvallen wordt in overweging genomen alsook de strijd tussen de Koerdische peshmerga's en IS. Verzoeker toont in zijn verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet is met de appreciatie door de Commissaris-generaal, maar hij toont geenszins aan dat de Commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat verzoekers asielaanvraag ongegrond is. Verzoeker brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de Commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing."

De bijgevoegde internetartikels (verzoekschrift, stuk 8) liggen in dezelfde lijn als de door verweerder gehanteerde informatie en zijn dan ook niet van aard aan te tonen dat verweerders informatie onjuist of achterhaald zou zijn. De Deze motieven worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar verzoeker erop wijst dat hij niet werd geconfronteerd met de mogelijkheid van een intern vestigingsalternatief, dient erop gewezen dat geen enkele rechtsregel verweerder verplicht om verzoeker op voorhand te confronteren met de mogelijke toepassing van een intern vestigingsalternatief. Verder werd wel degelijk gepolst naar zijn persoonlijke omstandigheden en werd rekening gehouden met zowel de algemene als de individuele elementen van de zaak. Bovendien beschikt verzoeker mits onderhavig devolutief beroep over de mogelijkheid om alsnog zijn grieven uiteen te zetten betreffende de toepassing van een intern vestigingsalternatief. De informatie op de website van het CGVS (verzoekschrift, stuk 4) bevat evenmin afdwingbare rechtsregels. De procedureregids en de bijgevoegde nota van UNHCR (verzoekschrift, stukken 5 en 6) doen hieraan geen afbreuk. Op welke wijze het louter opnieuw bijbrengen van het gehoorverslag (verzoekschrift, stuk 7) afbreuk zou kunnen doen aan de motieven in de bestreden beslissing, kan niet worden ingezien."

Voormelde motivering geldt derhalve ook voor verzoekster.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in die zin dat zij conform artikel 48/5, § 3 van de voormelde wet over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Zakho, provincie Dohuk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER